

afgjørende for Flertallet til ikke at gaa ind paa at vedtage det foreliggende Forslag, der purt og simpelt ophæver hele Indtægten uden at sætte nogen som helst Erstatning istedetfor. Derfor er Flertallet som sagt enig i den Erkjendelse, at Forslaget, som det foreligger, ikke bør ophæves til Lov. Men efter at vi vare naaede til dette Resultat, var det næste Spørgsmaal, om der da ikke var Mulighed for at gjøre det brugeligt ved at stille Ændringsforslag dertil; men det have vi heller ikke ment at kunne indlade os paa, thi ligesom vi ikke kunne være enige i selve Forslaget, saaledes som det foreligger, kunne vi egentlig heller ikke være enige i den Løse, af hvilken det overhovedet er fremgaaet, thi den Løse, som har ført til særlig at forelægge dette Forslag alene uden Forbindelse med de andre Omner vedrørende den indirekte Beskatning, som jo nu i en Række af Aar kan siges Tid efter anden at have staaet paa Dagsordenen, er jo aabenbart den, at man maa helst reformere stykkevis, tage de enkelte Afgifter for en efter en og saa se at reformere dem paa bedst mulige Maade, og dernæst, at blandt alle disse Afgifter er det først og fremmest Skibsafgiften, som man for enhver Pris vil af med, saa at man altsaa uden Hensyn til, hvorledes det maatte gaa med de øvrige Afgifter, dog under alle Omstændigheder vil sørge for at blive fri for denne Afgift. Denne Betragtning, har Flertallet heller ikke i sin Helhed kunnet gaa ind paa. Jeg vil ikke dermed udtale, at vi ubetinget skulde modsætte os en saadan Reform af en enkelt Afgift, f. Ex. af Skibsafgiften, forsaavidt Regjeringen maatte finde det heldigst at stille Forslag i den Henseende; det er Noget, med Hensyn til hvilket vi naturligvis ikke i nogen Henseende ønske at lægge Baand paa Regjeringen, men vi have kun fra vort Synspunkt ment, at naar der blev Spørgsmaal om, hvilken Ordning Flertallet vilde foretrække, var det ikke at gaa den Vej, som det foreliggende Lovforslag viser, fordi en saadan enkeltvis Reform og særlig en isoleret Reform af Skibsafgiften ikke er den Fremgangsmaade, som vi helst vilde foretrække. Da det er et Punkt, som maa staa i Forbindelse med Motivering af Dagsordenen, skal jeg tillade mig at gaa lidt nærmere ind derpaa, idet jeg tror først og fremmest at maatte fastholde, at, naar man vil undersøge dette Spørgsmaal nærmere, vil man finde, at Skibsafgiften dog maatte ikke er fuldt saa forkastelig en Afgift, som Opinionen til en vis Grad har villet stemple den, og at, naar der bliver Spørgsmaal om en Reform paa dette Omraade, turde der, som ogsaa udtalt i Betænkningen, være Anledning til fuldt saa meget at tage fat paa andre Afgifter. Spad man vil indvende mod Skibsafgiften, er jo først og fremmest vel sagtens det, at den føles som en tryk-

kende Afgift, fordi der gjentagne Gange er fremkommet Andragender om dens Ophævelse; men jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at ved at gennemse disse Andragender, som jo ere indkomne navnlig fra Grosserer-societetet, vil man finde, at Skibsafgiften i dens nuværende Skikkelse netop er fastsat i Overensstemmelse med et Andragende fra selve Grosserer-societetets Komite, hvilket indleveredes til Rigsraadet i 1858. Da blev der jo udarbejdet et Udkast til Lov om Told- og Skibsafgifter, og i dette Udkast var Skibsafgiften først optagen som en Samling af forskellige andre Afgifter, dels Lastpenge, dels Fyrpenge, dels Skibsklaringsportler. Fyrpenge og Skibsklaringsportler har der nu ikke været Klage over, men det er Lastpengene, som ganske vist fra gammel Tid have voldet Skibsfares Fortræd, hvorfor der allerede i første Samling af de Roskildske Stænder blev vedtaget en Beslutning om, at, naar Toldafgiftens Størrelse tillod det, skulde man først og fremmest benytte den forsøgte Indtægt til at hidføre en Lettelse deri. Saa gik Tiden frem, og i 1858 har man altsaa flaaet disse forskellige Afgifter sammen til en samlet Skibsafgift, og den skulde saa beløbe sig til 1 Rdl. pr. Kommercelast. Da kom imidlertid Grosserer-societetet og androg paa, at der maatte ske en Nedsættelse heri. Komiteen gjorde gjældende, at den samlede Skibsafgift var anslaaet til omtrent 500,000 Rdl., og Lastpengene havde tidligere udgjort 240,000 Rdl. Det var dette Beløb, der skulde bortfalde; Lastpengene skulde bortfalde, og Skibsafgiften skulde nedsættes til Halvdelen, 3 Mark pr. Kommercelast. Dette skete i Loven af 4de Juli 1863. Saaledes er da virkelig det, hvorover man fra gammel Tid har klaget, nemlig Lastpengene, efter Grosserer-societetets Andragende bortfaldet, og Afgiften er reduceret til Halvdelen i Overensstemmelse med selve Komiteens Andragende. Det er Ordningen, som den foreligger den Dag idag i Loven af 4de Juli 1863. Det forekommer mig altsaa, at, forsaavidt der har været klaget over Afgiften, er der saa fuldt ud taget Hensyn til disse Klager ved, at man paa een gang har reduceret den til Halvdelen. Senere er der ganske vist indkommet Andragender, baade i 1868 og 1870, som gaa ud paa yderligere Nedsættelse af Skibsafgiften; men det forekommer mig egentlig ikke, at der i disse Andragender er indholdt nogen Begrundelse, der kunde føre til at vise, at den Ordning, som Grosserer-societetets Komite i 1857 og 1858 erklærede sig tilfreds med, og som den gjentagende henviser til i sine Andragender, nu skulde være utilfredsstillende. Det hedder ganske vist i dette Andragende i to Stier, at det vilde være en høist ønskelig og nyttig Lettelse for Handel og Skibsfaar, at denne Afgift blev op-